

Doleký občasník

dvouměsíčník pro obec Dolce

Č. 2 Duben 2016

www.obec-dolce.cz

[email: dolce@obecni-urad.net](mailto:dolce@obecni-urad.net)

Slovo starosty

Vážení čtenáři,

dva měsíce utekly jako voda a máme zde druhé číslo občasníku v tomto roce. Pokud první únorové číslo mělo být s nádechem zimy a tuhých mrazů, tak druhé číslo mělo charakterizovat jaro a přinést již teplejší jarní počasí. Zpočátku to vypadalo nadějně, vysoké teploty blížící se skoro dvaceti stupňům v nás vyvolaly značná očekávání jarního teplého počasí. Pak ovšem přišel zlom a na konci dubna jsou teploty kolem nuly a v obci poletuje i sníh a dle meteorologů bude celý květen chladný.

To ovšem nemění nic na faktu, že většina z nás už nastartovala sekačky a provádí na zahradách pravidelné jarní práce. Proto jsme nechali za obecní úřad přistavit kontejner na bioodpad, který se vesele plní trávou, listím a jiným bioodpadem. Zde bych rád požádal všechny občany, aby při vyvážení bioodpadu neprojízďeli osobními automobily po hrázi rybníka. Ano, též řešení odpadů patří mezi činnosti, které musí být v rámci obecního úřadu realizovány, a málokdo si uvědomí, co vše to představuje -

tříděný odpad, bioodpad, komunální odpad, nebezpečný odpad a kdybychom se náhodou nudili, tak nám někdo zapálí kontejnery. A to není zdaleka vše, co musí být zajištěno.

Minulý týden mě ve 23 hodin zvoní telefon, na něm divné číslo. Přijmu hovor a z něj se ozývá policie, že je v obci nahlášen volně pobíhající pes. Obecní úřad má také povinnost zajistit v obci odchyt volně pobíhajících psů a ty umístit do obecního kotce. Já jako specialista na odchyt dravé zvěře vyrazím a někde směrem na Nepomuk hledám psa. Našel jsem asi deset koček, dvě srny, ale hledaný pes si absolutně nevážil mé noční snahy a zmizel. No nic, tak třeba příště se mně to povede.

V rámci samosprávné činnosti bylo také podáno několik žádostí o dotace a mezi nimi i žádost o dotaci na výměnu vnitřních dveří a oken obecního úřadu. Již dnes víme, že dotace byla našemu projektu přidělena a připravujeme s dodavatelem smlouvu o dílo. V této souvislosti patří velký dík Lence, která veškeré dotace

formálně připravuje a zadává je do systému. Stejně kvalitně, jako byly připraveny žádosti o dotace, byly připraveny i podklady pro audit na obci, který proběhl bez ztráty jediné kytičky.

V oblasti kulturních akcí se konalo každoroční setkání seniorů, což je jedna z akcí, kterou mám opravdu rád. Nejen, že se vzájemně setkávají rodáci obce, ale já jako přistěhovalec se také dozvídám řadu zajímavostí z let minulých. Zároveň oceňuji i vitalitu našich seniorů a senierek, které sice vždy tvrdí, jak nemohou tančit, ale pak by mě na parketu uhnaly. Zapomenout nesmíme ani na děti, které si užily velikonoční svátky od pátečního řehtání přes Hledání velikonočních vajíček až do pondělní pomlázku. V plánu akcí na následující období jsou dvě velké a úspěšné akce, a to Fichtl Cup a Dětský den, na které zveme všechny občany od těch nejmenších až po seniory.

Přeji všem příjemné čtení

Michal Šimon, starosta obce

Kolébka ani v únoru nezůstala opuštěná

Poslední únorovou neděli vyzkoušela vyzdobenou kolébku dvě narozená děvčátka. S malou Julinkou Chudáčkovou se přišla pochlubit sestřička Emička s maminkou a tatínkem. Svoje

štěstí, Adrianu Janotkovou, nám přišli ukázat její novopečení rodiče.

Úlohou rodičovství není ochraňovat dítě před každým příkořím, ale připravit jej, aby umělo přijímat nevyhnutelnou bolest a povznést se nad kritikou ostatních. Jinými slovy, buď můžeme děti učit, jak se vyrovnat s falešnými hodnotami, které společnost vyžaduje, nebo dovolíme, aby slova a reakce ostatních měly na ně ničivý dopad.

Přeji rodičům, aby byli pro své děti příkladem. Váš příklad znamená mnoho. Pokud se umíte zasmát svým vlastním slabostem a chybám, do velké míry tím pomůžete svému dítěti dostat se

přes těžké chvíle života. Naučte je přijímat vlastní chyby s úsměvem.

Rodičům i dětem přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojený život v naší obci.

Lenka Szikszayová

Maškarní ples potěšil po více než dvou dekádách nejen dolcké děti

► *Dětský maškarní ples, jak bývá v zimě zvykem téměř v každé vesnici, se letos 20. února konal po více než dvaceti letech i na Dolcích.*

Velice jsme se na tento den těšili, neboť už jsme dopředu věděli, že organizátoři dětských akcí na Dolcích mají vždy vše dokonale připravené. A i tentokrát jsme se nemýlili.

O zábavu se po celou dobu plesu starali dva klauni, aneb pod maskou Markéta Jeslínková a Jitka Černá. Dále dětem od t r é m y pomáhala v č e l k a M á j a , Popelka a Harlekýn. Všichni se s n a ž i l i d ě t i č k y zapojovat jak do tancování, tak i do p r í p r a v e n ý c h soutěží.

Soutěží a na bylo opět nespočet konci nechyběla ani odměna pro děti pod názvem ŠTĚSTÍ, kde mohli všichni vyhrát zajímavé ceny. Ples byl jako za starých časů. Nechyběly dětské písničky, masky, balónky, flitry, konfety a vše, co na maškarní patří. Síly dětem i rodičům doplňovali ve formě občerstvení Petra Nová a Pavel Jeslínek. I když obec Dolce má nevýhodu malého vnitřního prostoru a ples se musel konat v zasedací místnosti OÚ Dolce, přesto se zúčastnilo 44 dětí nejen z Dolců, ale i z okolních vesnic.

Mně osobně se tento maškarní bál velice líbil. Sice mě trochu zamrzelo, že rodiče s dětmi odcházeli ještě před koncem, ale přesto budu doufat, že příští rok se bude konat další maškarní a sejdem se minimálně ve stejném počtu jako letos. Věřím, že nejen dětičky, ale i rodiče a prarodiče odcházeli domů spokojeni a s úsměvem.

Obci Dolce a všem organizátorům tohoto krásného maškarního plesu chci poděkovat za to, že jste pro nás všechny vlastnoručně vyrobili malé občerstvení, připravili pro naše děti spoustu zábavy a že získané peníze z dobrovolného vstupného použijete na další dětské akce.

Zuzana Chudáčková

Setkání seniorů přineslo tanec i zábavu

► *Rok utekl jako voda a opět tu bylo pozvání na setkání seniorů k přátelskému posezení při muzice.*

Na pozvánce bylo uvedeno datum 1. dubna 2016. Ne, nebyl to apríl, setkání se opravdu uskutečnilo a bylo velmi příjemné. Starosta obce přivítal všechny přítomné a popřál příjemnou zábavu. S malým zpožděním se nám představilo hudební uskupení „Strolenky“. Po vystoupení, jak už je při tomto setkání tradicí, nás přivítala skupina Orient, která nás provázela celým večerem a myslím, že velmi úspěšně.

Obecní úřad pro všechny přítomné připravil malé občerstvení. Každá žena byla přivítána osobně panem starostou a obdarována květinou, a

aby to mužům nebylo líto, též pan starosta osobně každého přivítal a obdaroval krásně zabalenou klobásou s květinovou výzdobou. Pak už bylo jen na nás, jak se budeme bavit, a myslím, že jsme si to užili velmi dobře.

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě t o h o t o posezení a samozřejmě i těm, kteří

nás celý večer obsluhovali a starali se o naši spokojenost. Děkujeme a těšíme se na další setkání.

Stanislav Ziegler

Vzpomínka na rodáka pana Jiřího Tibena

► Pan Jiří Tiben se narodil 6. 12. 1923 na Dolcích, kde byl jeho otec nájemcem dolckého velkostatku, který patřil knížeti Schönbornovi. Jiří Tiben pocházel z židovské rodiny, narodil se jako nejmladší z devíti dětí. V roce 1936 se začal učit v Praze na reálním gymnáziu. V roce 1938 začal studovat na chemické průmyslovce až do roku 1941, kdy byl vyhozen z rasových důvodů. Svě dětství prožil v naší obci. Navštěvoval obecní školu v Horšicích, měšťanku v Prešticích.

V roce 1942 byl poslán na práci na statek Lípa u Havlíčkova Brodu, který patřil Němcům a byl strážěn esesáky. V září 1943 tento tábor zrušili a pan Tiben byl poslán do Terezína, kde se setkal s částí své rodiny. V roce 1944 byl se svým bratrem Karlem deportován do Osvětimi. Po selekci doktora Mengeleho byli uznáni schopni práce a začali pracovat v cemen-

tárně nedaleko Těšína. Koncem ledna 1945 byli evakuováni do Německa. Po strastiplné cestě v otevřených vagonech a za silných mrazů, kdy mu omrzly prsty na pravé noze, zakotvili v lágru Sachsenhausen. Tam se rozloučil se svým bratrem Karlem, který dva dny po válce zemřel na tyfus

v Buchenwaldu. Po příjezdu je nahnali do sprch, kde pracovali uvěznění čeští studenti. Když jeden z vězňů zjistil, že pan Tiben je Čech, přinesl mu jiné šaty s písmenem C s červeným trojúhelníkem (jako český politický vězeň) místo židovské hvězdy, tím mu zachránil život. Zbytek války prožil na marodce, kde mu na noze amputovali tři prsty.

Po roce 1945 se jako jediný z rodiny vrátil z koncentračního tábora domů. Bohužel žádný domov už neměl, protože celá jeho rodina zahynula za války. Když se připravovala jednotka na pomoc státu Izrael, přihlásil se do výcvikového střediska a v lednu roku 1949 odjel do Izraele válčit proti Arabům. Měl v úmyslu se po válce vrátit

Loučím se s Vámi, přátelé milí,
ruky stisk dnes už Vám nemohu dát.
Srdce mi dotlouklo, odešly síly,
měl jsem Vás všechny, měl jsem Vás rád.

zpět do vlasti, ale mezitím se změnil politický režim. V Izraeli mu bylo nabídnuto studium na vysoké škole chemické s podmínkou, že po skončení studií bude pracovat, kde mu bude určeno. Zdrárně ukončil studium titulem inženýr chemie a byl poslán na jih Izraele do města Beer Sheva, kde se právě začala stavět nová továrna na výrobu přípravků proti různým škůdcům v zemědělství. Byla to krásná nová továrna, kde byl velice spokojen. Mezitím se naučil hebrejsky a anglicky, což bylo velice užitečné. Tuto továrnu stavěli Švýcaři, a protože uměl také německy, stal se jejich překladatelem a pomocníkem. Díky tomu ho poslali na půl roku do Švýcarska do jedné podobné továrny na praxi. Po návratu dostal vedení jednoho oddělení, a to na výrobu

chlóru, louhu sodného a vodíku. Suroviny byly z nedalekého Mrtvého moře. Během kariéry u této firmy prošel pan Tiben různými funkcemi.

Skončil v roce 1988, ve věku 65 roků, jako technický ředitel. V Izraeli se oženil v roce 1956 s Ilanou, která se zde již narodila. Její rodiče byli z Polska a přijeli do Palestiny v roce 1933. Spolu vychovali dva syny.

Je neuvěřitelné, že si Jiří Tiben ve svých 92 letech rozuměl velmi dobře s počítačem, každý den sledoval politické události na internetu, pročítal denní tisk v několika jazycích (anglicky, německy, hebrejsky) a svoji mateřskou řeč ovládal stále velmi dobře. Do posledních dnů byl velmi aktivní, svůj volný čas trávil plaváním, luštěním křížovek a věnoval se i zahrádce.

Jedno z jeho největších přání bylo navštívit ještě svoji rodnou obec, ve které vyrůstal. Toto přání se mu splnilo v květnu 2010, kdy byl pozván panem ministrem Bartákem na několik dní do České republiky. Při této příležitosti navštívil 10. května 2010 obec Dolce. V zasedací místnosti obecního úřadu na něho netrpělivě čekalo několik desítek občanů. Následovalo vřelé až dojemné přivítání, které nebralo konce. Pan Tiben v krátkosti zrekapituloval občanům svůj životopis. Nečekal tak velikou účast místních občanů a byl velmi zaskočen, že dojetím nemohl ani mluvit. Setkání proběhlo ve velmi přátelském duchu, jelikož pan Tiben byl velmi příjemný společník. Bylo pro nás velkou ctí, že jsme se s ním mohli setkat a strávit několik hodin ve velmi přátelské atmosféře s tak úžasným člověkem.

Pan Jiří Tiben zemřel 10. dubna 2016 v Izraeli. Nikdy nezapomněl na svoji rodnou vesničku a my nezapomeneme na něj.

Lenka Szikszayová

Velikonoce jsou za námi, řehťalo se i letos!

► K tradičním velikonočním zvykům patří řehťání, které nahrazuje hlas zvonů, jež podle legendy umlkají na Zelený čtvrtek při mši po modlitbě Gloria a rozezní se až na Bílou sobotu. To se říká, že zvony odletěly do Říma pro požehnání Svatého otce. Není u nás dnes již mnoho obcí, kde

se tento velikonoční zvyk dodržuje a nebyl nikdy přerušen. Na Dolcích se chodí poctivě každý rok. A ač by měli chodit řehťat chlápci, dolcká děvčata se rozhodně zahanbit nenechávají!

Alena Lochmannová

Hledání velikonočních vajíček

► Jarní sluníčko začalo vykukovat, Velikonoce se blížily a my jsme každý den sledovali, jaké bude počasí na velikonoční svátky.

Počasí se vyvedlo na jedničku, a to hlavně v neděli, kdy se na hřišti v Brezinkách ozývalo nadšené brebentění dětí. Opět po roce se zde uskutečnilo

„Hledání velikonočních vajíček“.

Ovečky, kuřátka, zajíček, kohoutek i selka přivítali děti, které se mohly vydat k selce pro kartičku, na kterou sbíraly razítka za splnění jednotlivých úkolů. U Kuřátka děti nosily vajíčka na pálce do hnízda. Ovečkám děti pomáhaly

umotat vlnu a u zajíčků se skákalo pro mrkvičku. Děti si mohly vyrobit u slepičky a kohoutka kytičku a také si nechat namalovat na obličej zajíčka.

Po splnění všech úkolů se děti opět vrátily k selce, kde dostaly dárečky a mohly se vydat hledat čokoládová velikonoční vajíčka. Na závěr si děti s pomocí rodičů opekly burty a spokojené,

vydováděné a plné nových zážitků se vydaly k domovu. Celému hravému odpolední přihlížela

spousta diváků, kteří si mohli dát i malé občerstvení. Každému, kdo se podílel na pořádání této krásné jarní akce, děkujeme.

Štěpka Mrázová

Naši jubilanti

V květnu 2016 oslaví:

Václav Louda – 70 let

Zdeňka Matasová – 83 let

Marie Rodinová – 82 let

V červnu 2016 oslaví:

Zdeňka Stieberová – 87 let

BLAHOPŘEJEME

FICHTL CUP DOLCE 2016

IV. ročník 4-hodinového vytrvalostního závodu týmů na motocyklech JAWA 50

Racing Arena „Na Višňovce“

7. května 2016

Itinerář:

08:00 – 10:00 registrace

08:00 – 10:30 volný trénink

09:30 – 10:30 motokros prcků

10:15 – 10:45 technická přejímka

11:00 – 15:00 hlavní závod

15:15 – 15:45 kontrola techniky

16:00 vyhlášení výsledků

KATEGORIE:
stodolák
sport

MOTOKROS
PRCKŮ

Upozornění: Vstup do areálu závodistiště Racing Area „Na Višňovce“ bude v den závodu jen na vlastní nebezpečí. Za děti mladší 15 let budou zodpovídat rodiče. Prostor bude vymezen informačními cedulemi.

Organizátor závodu: SDH Dolce

Ředitel závodu: Miloš Šrámek

776 269 665

info@fichtlpratele.cz

SPONZORŮ FICHTL PŘÁTELÉ Z. S., DĚKUJEME!!!

♦Dolčkový občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Alena Lochmannová, vychází 1x za dva měsíce, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120

